

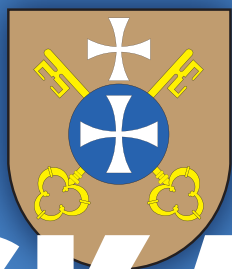
Największe dofinansowanie
w historii samorządu
na inwestycję drogową s. 2

Gmina ponownie w pierwszej
100. najlepszych samorządów
s. 2



Konsultacje
z młodzieżą
s. 4

ISSN 1429-2130



gazeta SKALMIERZYCKA

BEZPŁATNY INFORMATOR GMINY I MIASTA NOWE SKALMIERZYCE

PAŹDZIERNIK, NR 10(311)/2019



s. 12

Gminna Inauguracja Roku Szkolnego



Największe dofinansowanie w historii samorządu na inwestycję drogową

2 października br. w Urzędzie Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce burmistrz Jerzy Łukasz Walczak podpisał z Wicemarszałkiem Województwa Wielkopolskiego Krzysztofem Grabowskim umowę na dofinansowanie inwestycji w gminną drogę – przebudowę ulicy Słonecznej w Fabianowie.

Środki, które zostaną przekazane przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w ramach PROW na lata 2014-2020 wyniosą 1.364.976,00 zł. Jest to dotychczas największe dofinansowanie, jakie w historii samorządu Nowych Skalmierzyc udało się nam pozyskać ze środków zewnętrz-

nych na wsparcie budowy dróg gminnych. Cieszy mnie fakt, że możemy modernizować drogi nie tylko z własnego budżetu. Serdecznie dziękuję wszystkim osobom, które przyczyniły się do sukcesu w pozyskaniu tych jakże potrzebnych środków finansowych – zazna-
czył burmistrz.

Długość modernizowanego odcinka wynosi ponad 1,1 km. Ulica zyska nie tylko nową nawierzchnię o szerokości 5 metrów, ale także i 2-metrowy chodnik. Przetarg na to zadanie zostanie ogłoszony z początkiem przyszłego roku.

Dariusz Smułka

Dzięki pozyskanemu dofinansowaniu ul. Słoneczna w Fabianowie zyska nową nawierzchnię i chodnik



Gmina i Miasto Nowe Skalmierzyce ponownie w pierwszej 100. najlepszych samorządów



30 września 2019 roku w Muzeum Polin w Warszawie odbyła się uroczysta gala wręczenia wyróżnień w XV edycji Rankingu Samorządów „Rzeczpospolitej”, w którym Gmina i Miasto Nowe Skalmierzyce po raz dziewiąty znalazła się wśród stu najlepszych polskich samorządów uzyskując 53. miejsce w kraju i wysokie, 6. miejsce w województwie wielkopolskim w kategorii gmin miejskich i miejsko-wiejskich (w tej kategorii sklasyfikowano 864 samorzady).

Jak pisze o rankingu Kinga Bochniak z działu wydawniczego „Rzeczpospolitej” jest on uznawany za jeden z najbardziej prestiżowych i wiarygodnych w Polsce. W przeciwieństwie do wielu rankingów na rynku jest on bezpłatny dla jednostek samorządu terytorialnego. Od 15 lat redakcja „Rzeczpospolitej” ocenia dokonania lokalnych władz w Polsce, pozwala wyłonić i pokazać te samorzady, które najlepiej dbają o swój zrównoważony rozwój. Zasady Rankingu ustala niezależna Kapituła, której przewodniczy

były premier RP prof. Jerzy Buzek.

Nowe Skalmierzyce uzyskały 23,19 pkt na 100 możliwych, w tym 4,55 za trwałość ekonomiczno-finansową, 7,96 za trwałość społeczną, 5,68 za trwałość środowiskową i 5 za jakość zarządzania i współpracę. Źródłem informacji do opracowania zestawienia są publicznie dostępne bazy danych Głównego Urzędu Statystycznego oraz Ministerstwa Finansów. Ponadto samorzady przekazują dodatkowe dane poprzez specjalne e-ankiety.

Niezmiernie się cieszę z uzyskanego przez naszą Gminę wyniku. To tylko pokazuje, że idziemy w dobrym kierunku i zrównoważony rozwój nie jest nam obcy. Wszyscy musimy pracować na to, aby w naszej Małej Ojczyźnie żyło nam się jak najlepiej, a dziś możemy się radować sukcesem, który jest udziałem całej wspólnoty – skomentował burmistrz Jerzy Łukasz Walczak.

Dariusz Smułka



Przecięcie wstęgi podczas uroczystego otwarcia drogi Strzegowa-Gostyczyna

Otwarcie drogi relacji Strzegowa-Gostyczyna

25 września br. przy świetlicy wiejskiej w Strzegowie odbyło się uroczyste otwarcie drogi powiatowej relacji Strzegowa-Gostyczyna.

Spotkanie rozpoczęło od poświęcenia drogi, którego dokonał miejscowy proboszcz ks. kan. Michał Pacholczyk. W przemowach goście zwracali uwagę na wzorową współpracę na linii gmina-powiat, o czym wspomnieli także burmistrz Jerzy Łukasz Walczak: *Cieszę się, że razem możemy dziś pochwalić się kolejnym wspólnym, dobrze wykonanym zadaniem. Podążając za słowami Starosty Ostrowskiego Pawła*

Rajskiego, iż „zgoda buduje”, ufam, że kolejne przedsięwzięcia na terenie gminy będzie wykonywać nam się równie dobrze.

W przecięciu wstęgi razem z burmistrzem udział wzięli: Posłowie na Sejm RP Tomasz Ławniczak i Jarosław Urbaniak, Członek Zarządu Województwa Wielkopolskiego Marzena Wodzińska, starosta Paweł Rajski i jego zastępca Roman Pacholczyk, Wiceprzewodniczący Rady Po-



wiatu Ostrowskiego Grzegorz Finke, Przewodniczący Rady Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce Tadeusz Orzechowski, radny Jacek Łusiak, sołtysi Renata Nogaj i Karol Pietrzak oraz przedstawiciele wykonawcy inwestycji – Przemysław Gałka i Mariusz Harendarz.

Przedmiotowa droga to odcinek o długości ponad 4 km łączący obie miejscowości. Inwestycja była realizowana w cyklu dwuletnim – w 2018 roku samorząd Nowych Skalmierzyc dołożył Powiatowi Ostrowskiemu 350 tysięcy złotych, natomiast w roku bieżącym – 400 tys. zł. Całkowita wartość zadania to ponad 3 mln złotych.

Dariusz Smułka

Wyremontują ulicę Polną w Kotowiecku

Do końca października 2019 roku potrwać prace związane z położeniem nowej nawierzchni na ulicy Polnej w Kotowiecku.

Zgodnie z założeniami nowy asfalt zostanie położony na odcinku o długości 630 metrów. Jezdnia będzie miała 4,5 metra szerokości, a po obu jej stronach powstaną pobocza z kruszywa.

Samorząd Nowych Skalmierzyc nie jest jedynym inwestorem przedsięwzięcia, ponieważ na przeznaczone na ten cel 276.331,76 zł składa się także darowizna od Kółka Rolniczego

w Kotowiecku w wysokości 80.000,00 zł. *Przekazane środki pieniężne stanowią prawie 30% kosztów całej inwestycji, co naprawdę zasługuje na podkreślenie i uznanie. Dzięki mieszkańcom Kotowiecka za aktywne włączanie się w poprawę jakości dróg w ich miejscowości – powiedział burmistrz Jerzy Łukasz Walczak.*

Dariusz Smułka



Ul. Polna w Kotowiecku w trakcie remontu



Konsultacje z młodzieżą

25 września na Stadionie M-G w Nowych Skalmierzycach odbyły się konsultacje ws. przebudowy skateparku znajdującego się w parku miejskim.

Organizatorem spotkania był gminny samorząd, jednak wszystko zaczęło się od internetowej akcji zainicjowanej przez młodzież, która od dłuższego czasu sygnalizowała problemy z tym miejscem. *Jestem pod ogromnym wrażeniem zaangażowania, pomysłów, chęci zmiany swojego najbliższego otoczenia na lepsze oraz pasji naszej młodzieży. Budujące jest takie zainteresowanie tym spotkaniem za co serdecznie dziękuję* – podkreśla burmistrz Jerzy Łukasz Walczak. *Pokazaliście, że zależy Wam na wspólnej przestrzeni i potraficie walczyć o swoje. Będziemy starali się, aby ten projekt w przyszłym roku zrealizować.*



W spotkaniu uczestniczyła zastępca burmistrza Agnieszka Sipka, która wraz z gminnymi urzędnikami oraz fachowcami z firmy Techramps wsłuchiwała się w potrzeby tłumnie przybyłych przedstawicieli młodego pokolenia mieszkańców: *spotkanie było bardzo owocne – dzięki niemu poznaliśmy oczekiwania młodzieży. Młodzi miłośnicy jazdy na hulajnogach przekazali nam wiele nowych i ciekawych informacji, niezbędnych do budowy bezpiecznego obiektu na miarę potrzeb. Kiedy poznamy kosztorys na tą inwestycję, pochylimy się nad montażem finansowym i dołożymy wszelkich starań, aby nowy skatepark funkcjonował już w 2020 roku.*

Efektom przeprowadzonych konsultacji ma być przygotowana koncepcja oraz kosztorys przebudowy skateparku, która ma sprostać oczekiwaniom użytkowników.

Aleksander Liebert

Historyczna wizyta

Po raz pierwszy w historii samorządu Gminę i Miasto Nowe Skalmierzyce odwiedził urzędujący Prezes Rady Ministrów. 14 września br. Mateusz Morawiecki uczestniczył w konferencji prasowej w Spółdzielczym Związku Grup Producentów Rolnych „Lazur”.

Serce rośnie, jak się widzi taką działalność spółdzielczą, jak ta tutaj. Spółdzielnia Lazur w tym roku obchodzi swoje 90-te urodziny, a więc należy pogratulować takiego długiego trwania i rozwoju – podkreślił premier. Rozwój tej spółdzielni jest naprawdę fenomenalny, ponieważ udało się stworzyć bardzo dobrą firmę, która zatrudnia ponad 180 osób, jej właścicielami, spółdzielcami jest 70 rolników i która eksportuje 30% swoich wyrobów. Właśnie z takich firm składa się polska gospodarka, to jej kregosłup.

Mówiąc o sukcesach eksportowych spół-

dzielni Mateusz Morawiecki nawiązał także do sytuacji gospodarczej w kraju: *Gdyby polska gospodarka radziła sobie tak, jak przemysł rolno-spożywczy, to pewnie wzrost gospodarczy byłby dwa razy wyższy. Bardzo umiejętnie polscy przedsiębiorcy dywersyfikują kierunki eksportu. W tym roku, jeśli tempo eksportu zostanie utrzymane, to jego łączna wartość do Stanów Zjednoczonych będzie wyższa niż do Rosji – kraju, z którym sąsiadujemy.*

Ważną dla dziennikarzy kwestią były także tematy lokalne, w tym budowy obwod-



nicy Kalisza: *W celu przyspieszenia budowy obwodnic ogłosiłem tydzień temu program funduszu budowy stu obwodnic. (...) musimy mieć możliwość kontynuacji naszego programu i dlatego z pokorą staramy się o głosy naszych wyborców, również z perspektywą z pokazywaniem tego co udało się zrobić. Przeznaczamy nowe środki, odzyskane z rąk przestępców – powiedział premier.*

Aleksander Liebert

76. rocznica śmierci polskich lotników

Corocznym zwyczajem w połowie września społeczność Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce zbiera się przy pomniku lotników w Nowych Skalmierzycach, aby uczcić pamięć o wydarzeniach z 1943 roku, kiedy to katastrofie uległ samolot Halifax JD 154 przewożący broń dla żołnierzy Armii Krajowej.

Tym razem uroczystość odbyła się 13 września. Na zaproszenie burmistrza Jerzego Łukasza Walczaka przybyły delegacje: posła na Sejm RP Tomasza Ławniczaka i PiS, władz powiatowych, służb mundurowych oraz instytucji, organizacji i miejskich przedsiębiorstw. Swoją pamięć wyrazili oni składając wiązanki kwiatów w asyście Miejsko-Gminnej Orkiestry Dętej, licznych pocztów sztandarowych i warty honorowej pełnionej przez harcerzy ze Szczepu ZHP Granica. Referat okolicznościowy przedstawiła uczennica szkoły podstawowej im. Polskich Noblistów Michalina Budzik.

W przyszłym roku uroczystość powinna odbyć się już na tle specjalnego muralu, który staraniem samorządu Nowych Skalmierzyc będzie wykonany na budynku trafostacji znajdującej się tuż za pomnikiem.

Dariusz Smułka



Romantyczny ślub w Osieku

W moich podróżach historycznych nie miałem dotąd okazji przedstawić dziejów jednej z najstarszych wsi naszego regionu, malowniczo rozłożonej we wschodniej części gminy nad brzegami granicznej niegdyś Proсны.

Już samo położenie Osieka oraz stara nazwa tej korzeniami sięgającej XIV wieku wioski, wskazują na jego ciekawe dzieje. Szczególne zainteresowanie wsią nastąpiło w połowie XIX wieku, gdy miejscowym dworem i majątkiem zarządzali Parczewscy. Wtedy nadgraniczny Osiek stał się miejscem schronienia dla wielu emisariuszy, zbiegów, powstańców, spośród których wymienić należy poetę Teofila Lenartowicza, powieściopisarza Włodzimierza Wolskiego czy najbardziej znanego przedstawiciela ówczesnej cyganerii warszawskiej pisarza i poetę Romana Zmorskiego. Właśnie przymusowy pobyt tego ostatniego w Osieku zakończył się niezwykle wątkiem miłosnym oraz jego ślubem z córką gospodarzy Teklą Parczewską. Niezwykłe dzieje tej jakże romantycznej miłości mogłyby stać się dziś kanwą zapewne ciekawego filmu obrazującego dziewiętnastowieczne dzieje naszego regionu.

Pierwsze wzmianki o Osieku nad Prosną sięgają roku 1348, w którym wymieniany jest niejaki Czesanta – właściciel dóbr. W kaliskich księgach ziemskich z początku XV wieku wymieniani są ówcześni mieszkańcy Osieka – Jakusz Śliwka, Mikołaj, Piotr i Ubysław. W latach 1580-1620 dobra te posiada Stanisław Łopatecki, a na przełomie XVII i XVIII wieku wieś należy do rodu Żurowskich. Kolejnymi dziedzicami Osieka byli Jan Skarzyński, Andrzej Kałowski, Leon Miaskowski, a na przełomie XVIII i XIX wieku z rąk Łubieńskich majątek przechodzi w ręce Franciszki Pruskiej (właścicielki również Józefowa, Stobna i Borku). Córka Franciszki, Ludwika Pruska, wnosi Osiek jako wiano po ślubie z Ignacym Parczewskim. Ignacy Parczewski, oficer Wojska Polskiego w Księstwie Warszawskim, walczył pod Almazar w Hiszpanii. Ze związku Ignacego Parczewskiego i Ludwiki Pruskiej urodziło się 8 dzieci: synowie – Franciszek, Józef, Jan i Walenty oraz córki – Dezyderia, Stefania, Marianna i Tekla. Właśnie ta ostatnia będzie główną bohaterką gdyż historia jej romansu i ślubu z czołowym przedstawicielem cyganerii warszawskiej poetą Romanem Zmorskim wpisała się na trwałe w dzieje tej nadprośniańskiej miejscowości.

MAJĄTEK W OSIEKU

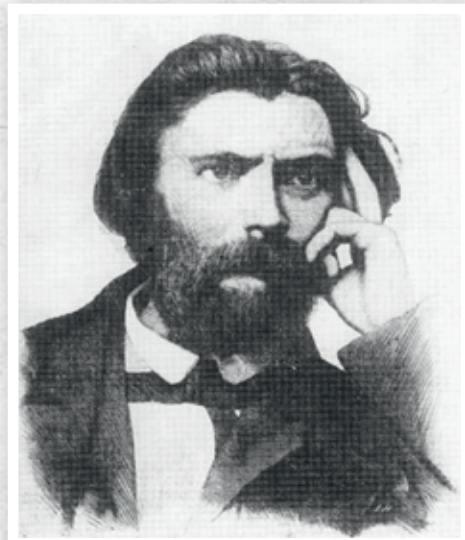
W początku XVIII wieku założenie dworskie Osieka leżące na brzegu Proсны przecinała droga z Żydowa do Śmiłowa. Po prawej stronie od rzeki stał dwór zachowany do dzisiaj, a po lewej stronie znajdowały się

zabudowania gospodarcze z oborami, spichlerzem, mielniczem, gorzelnią, a nad samą rzeką stał wodny młyn. Zabudowania mieszkalne włościńców obejmowały w 1738 roku 32 domy i 144 mieszkańców. W roku 1836 majątek objęła regulacja uwłaszczeniowa tak, że areał folwarku obejmował odtąd 271 ha z łąkami i pastwiskami. Po uwłaszczeniu zabudowania wiejskie liczyły tylko 7 domów z 38 mieszkańcami, a dworskie 8 domów i 126 mieszkańcami. Centrum majątku stanowił dwór wybudowany w 1844 r. przez Parczewskich. Zaprojektowany jako typowy dworek szlachecki na rzucie prostokąta z dwuspadowym dachem i fasadą. Styl rezydencji dworskiej podkreślał wysunięty ganek oraz taras na wysokości piętra wsparty na sześciu kolumnach. W połowie XIX wieku dworek ten podobnie jak sąsiednie pałace w Śliwnikach i Lewkowie zamieszkiwane przez wybitnych patriotów wielkopolskich, stał się miejscem schronienia powstańców czy uchodźców ściganych przez władzę carską w Królestwie Polskim. Wojciech Lipski z Lewkowa, Jan Nepomucen Niemojowski ze Śliwnik, Ignacy Parczewski z Osieka, Józef Morawski z Kotowiecka czy Konstanty Kossecki z Kęszyc to czołowi przedstawiciele pracy organicznej oraz działalności niepodległościowej tego okresu.

POETA I CZOŁOWY PRZEDSTAWICIEL CYGANERII WARSZAWSKIEJ

Roman Zmorski urodził się w 1824 roku w Warszawie w rodzinie pieczętującej się herbem „Topór”. Naukę szkolną rozpoczął w Białej Podlaskiej, a kontynuował w Warszawie uzupełniając wiedzę przez samodzielne studia. Już w wieku 17 lat rozpoczął wydawanie swoich utworów poetyckich w czasopiśmie warszawskich – „Przeglądzie warszawskim” i „Nadwiślaninie”. Szybko związał się ze środowiskiem ówczesnych opozycjonistów przeciw caratowi, którzy poprzez utwory literackie próbowali obudzić z marazmu pogrążone w uśpieniu społeczeństwo. Norwid, Lenartowicz, Wolski, Sierpiński to czołowi przedstawiciele protestu, w którym „w imieniu wolności i ludu” urabiali opinię społeczeństwa. Związanie się Zmorskiego z rewolucyjnie nastawionym Edwardem Dembowskim, a także jego jawnie nawołujące do walki z zaborcą utwory poetyckie zwróciły uwagę carskiej policji, która zaczęła mu „deptać po piętach”. W tygodniku literackim w 1842 roku napisał on: „Potrzeba pieśni rozpaczy, straszliwej jak bezdeń piekła..... Aż ta wściekłość w kształt piorunu, spróchniałym zatrzęsie światem, Krwi go obmyje szkarlatem, Piorunu trzeba! piorunu! Niech pół świata w proch obróci, A niech reszcie wolność wróci!

Nie tylko głoszeniem rewolucyjnych poglą-



Roman Zmorski

dów oraz jawnym nawoływaniem do rewolucji społecznej i walki o wolność wyróżniał się Roman Zmorski w środowisku warszawskim. Niezwykle istotnym wyróżnikiem jego ideologii życia był stosunek do braci chłopów oraz jawnie głoszone hasła bratania się z ludem, czego przejawem miał być także sposób życia i ubierania. Jako czołowy przedstawiciel „cyganerii warszawskiej” nosił się ekstrawagancko – *kapelusze pognieciony, usadzony na bakier o formach kalabryjskich, na barkach zarzucona lekka bunda, sękaty kij w rękę oraz surdut chłopskiego kroju z grubego sukna*. W roku 1845 napisał: *W siermięgi, bracia w sukmany, kto chce ludowi przewodzić, Nie dość że mu lud kochany, w ludu szacie musi chodzić.*

W roku 1843 nasiliły się w Warszawie aresztowania osób znajdujących się na listach carskiej „ochrony”. Poszukiwany przez policję Roman Zmorski wraz z Teofilem Lenartowiczem decydują się na opuszczenie Królestwa Polskiego. Droga wiedzie przez Wyszaków, puszcę kurpiowską, dalej przeprawa przez Narew do Szczytna. Ich celem było państwo pruskie, w którym w roku 1842 wygasła umowa z Rosją o wzajemnym wydalaniu zbiegów politycznych. Wielkie Księstwo stało się *oazą wolności* dla zbiegów z Kongresówki. Masowo korzystali z tego młodzi poborowi wcielani przez władze carskie do 25-letniej służby wojskowej. *Wielkopolanie przyjmowali zbiegów z otwartym sercem i nie było na prowincji ani jednego domu obywatelskiego, gdzie by chociaż kilku nie znalazło przytułku i gościnności. Żaden emigrant nie położył się głodno spać, nie myślał co jutro jeść będzie.*

Zmorski i Lenartowicz w towarzystwie trzeciego zbiega Brzozowskiego (także pisarza) dostają się do Poznania. Tutaj oczywiście kierują swe kroki do „Bazaru” – hotelu centrum polskości w państwie pruskim. Otoczeni opieką przez samego Tytusa Działyńskiego i Jędrzeja Moraczewskiego uzyskują pozwolenie od prezesa rejencji poznańskiej Beurmanna na pobyt w majątku Budziszewo u hrabiny Łubieńskiej. Jednak niespokojna



Osiek nad Prosną

dusza Zmorskiego zanosła go do majątku hrabiny Moszczeńskiej w Otorowie. Nielegalna zmiana zamieszkania była pretekstem do zatrzymania zbiega przez policję pruską. W czerwcu 1844 roku Roman Zmorski wnosi podanie do naczelnego prezesa o zgodę na zamieszkanie w majątku Śliwniki u Jana Nepomucena Niemojowskiego. Śliwniki były w tym czasie centrum skupiającym byłych powstańców listopadowych, wszelkich emigrantów politycznych czy ludzi wymagających pomocy. Jednak pałac śliwnicki, a zwłaszcza jego właściciel znajdowali się pod szczególną kuratelą policji powiatowej. Dlatego też Zmorski otrzymał odpowiedź negatywną, co jednak nie odwiodło go od nielegalnego wyjazdu z Otorowa i przeniesienia się do Lewkowa, który wydawał się być bezpieczniejszy od Śliwnik. Dziezic lewkowski to nie tylko wybitny powstaniec i patriota, ale jak to określił Niemojowski *gospodarz gościnności wylanej, zwłaszcza dla wychodźców z Królestwa*. Tu, w Lewkowie, Zmorski choć pozbawiony obowiązkowego meldunku, przyjmuje nazwisko Zborowski, co niestety wkrótce wydaje się i Zmorski vel Zborowski przenosi się do leżącego wówczas nad graniczną Prosną Osieka. Nie jest znana dokładna data przybycia wędrownego cygana do Osieka, który stał się dla niego miejscem schronienia nie tylko przed policją carską, ale teraz także pruską. W dworku gościnnego i życzliwego gospodarza, jakim był Ignacy Parczewski, przejściowo też przebywali Teofil Lenartowicz, Włodzimierz Wolski, Stanisław Poniński, Jan Koźmian czy Teodor Morawski. W czasie przybycia Zmorskiego do Osieka mieszkali tu jeszcze synowie Ignacego oraz córki, z których jedna imieniem Tekla stała się obiektem zainteresowania warszawskiego poety, ale też wiecznego tułacza przenoszącego się z miejsca na miejsce. Jednak miłość okazuje się silniejsza od jakichkolwiek przeciwności. Trudno dziś dociec czy było to prawdziwe uczucie ze strony Romana czy raczej próba zdobycia gniazda rodzinnego, jakiego wędrowiec-poeta nigdy nie posiadał.

Spędzający czas w Osieku Roman Zmorski nie marnował go całkowicie, ale wykorzystywał na potajemne wyjazdy w góry czy do śląskich wód dla poratowania zdrowia. Ze strony Tekli Parczewskiej było to uczucie pełne i bezgraniczne, o czym świadczą następne lata już po zawarciu ślubu w kościele gostyckińskim. Dwudziestoletnia Tekla z utęsknieniem czekała na powroty ukochanego z jego wypraw myśliwskich w okoliczne lasy *siedząc prawie całą noc u okna*. Rodząca się wśród młodych miłość nie była akceptowana nie tylko przez najbliższą rodzinę, ale także przez okoliczne sąsiedztwo. Mogli oni zaakceptować pomoc poecie-zbiegowi, ale co do małżeństwa stawali w murze sprzeciwu razem z samym ojcem Tekli – Ignacym Parczewskim. Kłopotom zdaje się nie było końca, gdyż nawet proboszcz gostyckiński ksiądz Zwolski czynił wszystko, aby do ślubu nie doszło. Aby wyjednać zgodę rodziców na ślub z wędrownym poetą, Tekla uciekała się do fortelu rozgłaszając wieść, że wkrótce spodziewa się dziecka. Przed takim faktem ugiął się nawet sam Parczewski, gdyż jego żona Ludwika od początku wspierała romans córki. Problemem pozostały tylko wymogi kościelne, gdyż pan młody nie posiadał ani metryki urodzenia ani zaświadczenia o wolnym stanie. Problem ten rozwiązali powołani świadkowie Dominik Lisiecki z Chotowa oraz Józef Czerwiński ze Śmiłowa. Przyszłemu zięciowi poręczenie wystawił nawet teść Parczewski. Gdy tylko wyszły trzy zapowiedzi, 26 listopada 1845 roku w kościele gostyckińskim odbyły się zaślubiny Romana Zmorskiego i Tekli Parczewskiej przy udziale tylko najbliższej rodziny, tak aby nie drażnić miejscowej władzy policyjnej. Jednak wieści o ślubie Zmorskiego dotarły wkrótce do starosty Roedera, który zobligowany przez naczelnika prowincji Beurmanna, osobiście przybył do Gostyczyzny i Osieka, aby sprawę rozeznaczyć na miejscu „przestępstwa”. Samego Zmorskiego nie udało się zastać we dworze. Zjawił się on osobiście w kilka dni później na komisariacie w Ostrowie z prośbą o odbycie kary i możli-

wość późniejszego zamieszkania wraz z żoną. Poszukiwany zbieg odstawiony został do Poznania, gdzie też udała się jego żona. Być może jej zabiegi spowodowały, że już 30 grudnia 1845 roku został zwolniony po podpisaniu zobowiązania, że z Osieka nie będzie się oddalał. Wydany nakaz pobytu w Osieku już w następnym roku policja poznańska wycofała nakazując jednocześnie Zmorskiemu opuszczenie zaboru pruskiego. W obronie zięcia wystąpił Ignacy Parczewski oświadczając Bermannowi, że zięć nie bierze udziału w działaniach politycznych. Szczegółowe śledztwo przeprowadzone przez starostę Roedera w pewien sposób oczyściło Zmorskiego z zarzutów i pozwoliło na wydanie paszportów dla Romana i Tekli, którzy mogli udać się w podróż poślubną. Jednak po powrocie z podróży poślubnej do wód cieplickich ponownie wydano Zmorskiemu nakaz opuszczenia Osieka. W wyniku starań całej rodziny Parczewskich (Ignacego i Ludwika) u samego naczelnika prowincji poznańskiej zezwolono Zmorskiemu na wyjazd wraz z żoną do Akwizgranu. Tekla stwierdziła później, że wtedy wyjechali z Osieka na *„wieloletnią wędrówkę po świecie”*. Późniejsze dzieje tej pary obejmują jeszcze wiele ciekawych i niezwykłych wątków. Wspomnieć jednak należy, że dopiero w lipcu 1848 roku Zmorscy doczekali się pierwszego potomka, a Parczewscy wnuka, któremu na chrzcie św. nadano imię Masław. W związku z wydarzeniami roku 1848 w Wielkopolsce policja ponownie nakazała Zmorskiemu opuszczenie Osieka, dokąd w celu odwiedzenia żony i syna przybywał tylko potajemnie. Wędrowny tryb życia odpowiadał *„warszawskiemu cyganowi”* i tylko stęskniona żona odbywała liczne podróże, aby choć krótko przebywać z mężem, który coraz częściej zapadał zdrowotnie. W kronice rodzinnej zapisano *„W kilka lat po ślubie Roman zabrawszy część majątku żony latał z miejsca na miejsce jako literat”*. W październiku 1852 roku urodziła im się córka Zbigniewa. U schyłku życia wędrowny poeta zamieszkał w Dreźnie dokąd pojechała też Tekla, aby pielęgnować go w chorobie. 19 lutego 1867 roku umiera w Dreźnie. Tam zostaje pochowany przez żonę, która wróciła do rodzinnego gniazda, aby zająć się wychowaniem dzieci. Los nie oszczędził im dalszych kłopotów – Tekla Zmorska zmuszona była po utracie rodzinnego majątku korzystać z gościnności najbliższej rodziny. Dziś pamięć wędrownego poety zachowana jest w noszącym jego imię schronisku na górze Ślęza, które Zmorski odwiedził w 1848 roku wpisując do księgi gości prorocze słowa. Napisał wtedy: *Na słowiańskiej góry szczycie, pod jasnej nadziei gwiazdą, zapisuję wróżby słowa: wróci, wróci w stare gniazdo, stare prawo stara mowa i natchnione Słowian życie*. Zachęcam do odwiedzin tego miejsca i odczytania zachowanych w kamiennej tablicy słów głoszących nadzieję powrotu Polaków na prastare słowiańskie tereny.

Cisi bohaterowie

Kolejny 1 września. To już 80. rocznica wybuchu II wojny światowej. I jak co roku przypominam sobie babciu Ciebie, Twoje życie, poświęcenie oraz bohaterstwo dziadka-żołnierza. Chciałabym żyć tak, jak żyłaś Ty. Chciałabym mieć w sobie tyle ciepła, pokory i miłości.

Lubię oglądać nasze rodzinne pamiątki, są przecież częścią Waszego życia. Dziś, kiedy wchodzę do pustego już pokoju, powracają zaślizwane tu historie. Pamiętam, jak wielokrotnie babcia, głaszcząc mnie po głowie, powtarzała: „Obyś ty dziecko nie musiała nigdy przeżywać tak straszliwych chwil, obyś nie zaznała okrutnej rzeczywistości wojny i okupacji”. I wówczas ogarniała ją jakaś dziwna zaduma. Pewnie wtedy odtwarzała w swej pamięci strzały, huk bomb, obrazy ruin i niekończący się lęk przed jutrem.

Tamten wrzesień... To wtedy odwoziła wozem powożonym przez jednego konia

swego męża powołanego na front. Szkoda, że nie mogłam Go poznać. To przecież mój dziadek. Na wozie siedziało troje małych dzieci, czwarte miało się dopiero urodzić. Wśród nich był mój tata. Miał wtedy trzy lata. To właśnie na stacji kolejowej w Nowych Skalmierzycach przyszło się im pożegnać. Zawsze kiedy próbuję wyobrazić sobie obraz tej chwili, powraca pytanie: Co mogli wówczas czuć i co czuły małe, bezbronne, nieświadome niczego dzieci, które tak jak babcia nie przypuszczały, iż żegnają się ze swym ojcem na zawsze. Ile w ich sercach musiało być wtedy bólu, ile strachu i niepewności, czy los pozwoli im jeszcze spotkać się kiedyś. Ile musiało być przy tym odwagi i poświęcenia dla ojczyzny.

Kiedy babcia opowiadała o tej chwili, pojawiały się w jej oczach łzy, a wzrok kierowała w kierunku stacji, jakby z nadzieją, że nowy pociąg przywiezie jej utraconą na zawsze miłość. I wówczas otwierała wyjątkowy list, który otrzymała po rozstaniu z mężem. Do dziś widzę ten obraz, kiedy wyciąga go ze swej skarbonicy pa-



Władysława i Jan Bukowscy

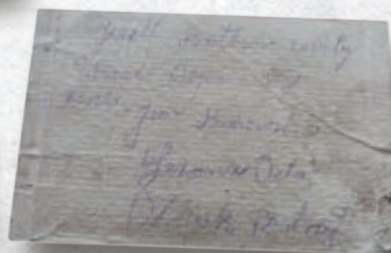
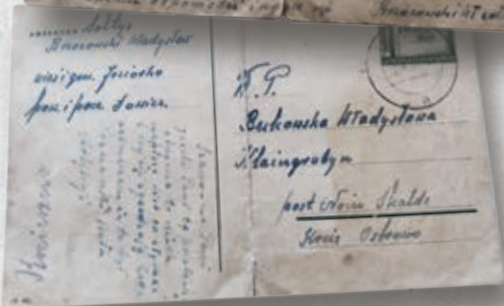
miątek. To ostatnie słowa, jakie pozostały po moim dziadku na żółkniętej już dziś kartce papieru, które mogę rozczytać:

9 września 1939 rok

„Kochana żono, najpierw pozdrawiam Cię serdecznie. Jestem Bogu dzięki zdrowy, czego Tobie życzę. Bardzo za Tobą tęsknię. Ucałuj ode mnie dzieci.” To był jedyny i ostatni list, a potem pustka i długie dni oczekiwania w strachu i lęku o dzieci i męża. Co wówczas czuła? Szkoda, że nie mogłam być wtedy przy niej. Dwa lata ciszy, milczenia, niepewności, nadziei... nadziei niespełnionej. Powtarzała, że tej chwili nie dopuszczała do swoich myśli, choć dobrze wiedziała, że „polski żołnierz bój nierówny z wrogiem toczył.” Pamiętam, że z wielkim bólem w oczach podawała mi do ręki ten najbardziej tragiczny w jej życiu list. Jego treści nie zapomnę nigdy:

Wieś Jeziorno. 16 kwietnia 1941 roku.

Szanowna Pani Bukowska. Na pocztówkę Pani z dnia 29 marca 1941 roku odpowia-



Kartka pocztowa z informacją o śmierci Jana Bukowskiego

Kartka znaleziona przy Janie Bukowskim



Cmentarz żołnierzy w Kociszewie



dam, że otrzymałem i donoszę Pani, że mąż Pani został zabity w mojej wsi z broni panczernej wojsk niemieckich w dniu 16 września 1939 roku o godzinie 12 w południe i został pochowany przez mego kolegę poprzedniego sołtysa, który obecnie znajduje się w więzieniu. Ale akta wszystkich poległych znajdują się u mnie i przy nim tylko był taki dowód, tj. kartka, Bukowski Jan rocznik 1904 Ostrów Wielkopolski. Pieniędzy przy sobie miał 5 zł 62 grosze, które są oddane do Czerwonego Krzyża w Łowiczu. I jak z powyższego wynika, nie można było Panią zawiadomić, gdyż nie było dokładnego adresu. Z początkiem grudnia 1940 roku zwłoki męża zostały wyjęte z grobu przez komisję ekshumacyjną i w trumnie pochowane na cmentarzu wojskowym w Kociszewie, tak że wiadomo, gdzie i czyje zwłoki są pochowane. Czekam odpowiedzi. Sołtys Brzozowski Władysław wieś i gmina Jezioro powiat i poczta Łowicz.

Ps. Szanowna Pani. Jeżeli Pani tą pocztówkę otrzyma, to niech napisze list, co słycać i czy zgadzają się lata. Zaznaczam, że był to Poznański Pułk Artylerii.

Jakże wówczas musiał załamać się jej

świat? Jak wiele polskich matek i żon została z czworgiem małych dzieci w biednej, małej izdebce. Ale przecież wiedziała, że śmierć jej męża nie była daremna. A potem wysiedlenie w rejony pod Łodzią. Przepelniony pociąg, czworo małych dzieci u swego boku, niepewność jutra... Ile trzeba było mieć sił, by to wszystko przeżyć.

Po wojnie wróciła do skromnego, drewnianego domu, by zrealizować swoje życiowe zadanie. I tak się stało. Wychowała dzieci na dobrych ludzi, choć musiała ciężko pracować od świtu do nocy, by utrzymać rodzinę.

Dzisiaj kiedy myślę o jej życiu, widzę w nim wielkie bohaterstwo, wiarę, uczciwość i pracowitość. I wierzę jak ona, że ich ofiara miała sens. Dlatego stojąc w Święto Zmarłych przy grobach, wśród kwiatów i zniczy, jawi mi się przed oczyma obraz ich obojga. Mojej



Cmentarz żołnierzy w Kociszewie

ukochanej babci i dziadka, którzy złączeni za ręce podążają w kierunku nieba, jak żołnierze z Westerplatte. Ich ręce oplata biało-czerwona flaga, a drogę wskazuje anioł wraz z orłem białym w koronie. „*Bo nie wszystkim pomógł los, wrócić z leśnych dróg, gdy kwitły bzy*”- jak śpiewały Czerwone Gitary. Ale to właśnie dzięki nim „*Wolna Polska odrodziła się i trwa.*”

Dorota Bukowska

Narodowe Czytanie 2019

7 września br. w Centrum Kultury oraz Bibliotece Publicznej Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce można było usłyszeć i przeczytać nowele polskie – dzieła klasyki literatury w ósmej już edycji Narodowego Czytania.

Kanon lektur obejmował: „Katarynkę” Bolesława Prusa, „Sawę” (z cyklu: „Pamiętki Soplicy”) Henryka Rzewuskiego, „Dobrą panią” Elizy Orzeszkowej, „Sachem” Henryka Sienkiewicza, „Dym” Marii Konopnickiej, „Rozdzióbią nas kruki, wrony...” Stefana Żeromskiego, „Orkę” Władysława Stanisława Reymonta oraz „Mój ojciec wstępuje do strażaków” (ze zbioru: „Sanatorium pod Klepsydrą”) Brunona Schulza.

Prezydent RP Andrzej Duda w swym liście zaznaczył, że *jest to wybór tekstów, których wspólnym mianownikiem jest polskość w połączeniu z treściami uniwersalnymi, refleksją nad człowiekiem i społeczeństwem. Ich związła forma idzie w parze z mistrzostwem stylu i plastycznością, która pozostawia w umysłach czytelników niezapomniane wrażenia. [...] Towarzyszyły one naszym rodakom, kiedy pod zaborami walczyli o suwerenność naszej Ojczyzny i szukali odpowiedzi na wyzwania swoich czasów. Dziś teksty te nie straciły nic ze swej aktualności. Uczą nas, że w życiu powinniśmy kierować się szlachetnością i solidarnością, że nie wolno nam stracić wrażliwości na ludzką krzywdę ani zapomnieć o naszej historii. Znajdziemy w nich udane portrety*

psychologiczne, mistrzowskie opisy i celne diagnozy społeczne, a nade wszystko znakomicie zbudowane fabuły i wyrazistych bohaterów. To dzieła niepowtarzalne i – mimo niewielkich rozmiarów – doniosłe.

W wydarzeniu, które zainaugurowała dyrektor Centrum Kultury oraz Biblioteki Publicznej Małgorzata Jarosik chętnie wzięli udział nie tylko przedstawiciele władz gminnych, ale również ludzie kultury, oświaty, miłośnicy literatury oraz uczniowie szkół podstawowych. Czytanie lektur przeplatano utworami wokalnie-instrumentalnymi duetu Moniki Walczak oraz Krystiana Przybyła. Wyjątkowym momentem był pierwszy występ dzieci z pracowni teatralnej „Maski” CKiBP – młodzi artyści pod kierunkiem Pauliny Wielanek zaprezentowali „Katarynkę” Bolesława Prusa. Wszyscy, którzy aktywnie włączyli się w akcję Narodowego Czytania, otrzymali specjalne podziękowanie oraz



mieli możliwość zrobienia pamiątkowej pieczętki. Podczas uroczystości można było podziwiać wystawę prac studentki Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu – Magdaleny Pawlińskiej.

Michalina Wilczura



Na uczestników wycieczki czekały poczęstunek i wspólna zabawa

Na rowerach do Leziony

Grupa seniorów z nowoskalmierzyckiego koła Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów wychodząc z założenia, że jesień życia nie musi oznaczać siedzenia w domu i narzekania, wyruszyła w sobotnie popołudnie 14 września br. na wycieczkę rowerową do Leziony.

W niespełną godzinę udało się nam dotrzeć w gościnne progi sali wiejskiej, gdzie czekały z poczęstunkiem panie z miejscowego Koła Gospodyń Wiejskich. Był tradycyjny smalec, ogórki, sałatki, leczo i wspaniałe, domowe ciasto. Po konsumpcji przyszedł

czas na wspólną zabawę. Dużo pozytywnej energii i pełna integracja pokoleniowa dała się zauważyć na parkiecie, na którym seniorzy i młodsze wiekiem gospodynie wspólnie bawili się w takt muzyki.

Na przyjemnościach szybko mija czas,

więc z żalem trzeba było pożegnać panie z KGW z jej przewodniczącą Małgorzatą Madejką. Dziękujemy Wam za wyjątkowo spędzone popołudnie, miłą atmosferą oraz pyszny poczęstunek.

Krystyna Marczak

Wycieczka do Kłodawy

5 września br. zarząd nowoskalmierzyckiego koła Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów zorganizował wycieczkę do kopalni soli w Kłodawie oraz do term w Uniejowie. W wyjeździe uczestniczyło pięćdziesiąt osób, w tym piętnaście z Koła Gospodyń Wiejskich w Lezionie.

Zwiedzanie kopalni trwało około dwóch godzin. Od przewodnika dowiedzieliśmy się, że jest to jedyna czynna kopalnia soli na świecie, którą można zwiedzać. Trasa turystyczna znajduje się 600 m pod ziemią i dotrzeć tam można windą. Poznaliśmy historię złóż kłodawskich oraz zastosowanie soli. Zwiedzając podziemną Kaplicę św. Kingi wspomniano nam, że z uwagi na panujący w kopalni mi-

kroklimat trwają prace nad utworzeniem tam uzdrowiska. Na zakończenie zwiedzania każdy z nas otrzymał woreczek soli i mógł kupić wykonane z soli pamiątki w miejscowym sklepiku. Następnym punktem wycieczki były termy w Uniejowie, czyli gorące źródła, baseny termalne, kąpiele w leczniczych solankach. Spędziliśmy tam dwie godziny.



W Kłodawie znajduje się udostępniona do zwiedzania czynna kopalnia soli

Dziękujemy za ten magiczny czas i czekamy na następny wspólny wyjazd.

Danuta Łusiak



Półkolonie z Eudajmonią

W Miedzianowie, w ramach dwutygodniowych półkolonii odbyły się zajęcia rozwijające talenty oraz pasje dzieci i młodzieży z terenów wiejskich. Ich organizatorem było Stowarzyszenie Eudajmonia w Skalmierzycach.

Dzięki pozyskanym z Samorządu Województwa Wielkopolskiego oraz Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce dotacjom zapewniono różnorodne, atrakcyjne zajęcia, ciepłe posiłki a także wycieczkę do wioski pirackiej w Kościanie. Razem z gromadką naszych dzielnych piratów, kierując się hasłem *pirat też człowiek i pasje swoje ma* odbyliśmy rejs statkiem „Eudajmonia”. Naszym celem było zdobycie wysp: Muzycznej, Eko, Hydro, Eksperymentów, Piratów, Fotografii i Radości. W czasie tych wypraw, uczestnicy m.in. wykonywali magiczne morskie mydełka, ban-



Uczestnicy półkolonii pojechali m.in. na wycieczkę do wioski pirackiej w Kościanie

dery, budowali szałas, tworzyli kreatywne koszulki pirackie, wzięli udział w warsztatach muzycznych, fotograficznych i eksperymentów. *Bogatsi w talenty wszelakie, zdolności, wspomnienia, przyjaźnie nie byle jakie, pełni poczucia sprawczości, przekazują innym nowe wartości...*

Stowarzyszenie Eudajmonia
w Skalmierzycach



Stare Kino
Nowe Skalmierzyce
ul. Mostowa 1

17 listopada
godz. 16.00

SCENARIUSZ
I REŻYSERIA:
Marek Zasiady

SCENOGRAFIA:
Dominika Kotodziejczak
oraz wolontariusze
grupy MISZ-MASZ

EPILOG:
Krzysia
Olszyna



PATRONAT
HONOROWY:
Jerzy Łukasz Walczak
Burmistrz Gminy i Miasta
Nowe Skalmierzyce

ORGANIZATORZY:
MISZ MASZ
I PRZYJACIELE

**MISZ
MASZ**



WSTĘP
WOLNY



MISZ-MASZ
I PRZYJACIELE
zapraszają
na spektakl:

NA NIBY

sztuce towarzyszą:

KONCERT ZESPOŁU

THUMBNAİL

WYSTAWA FOTOGRAFII

Agnieszka Kornacka

“Nie bądź obojętny ...”



Program artystyczny w wykonaniu uczniów



Pasowanie na ucznia

Gminna inauguracja roku szkolnego 2019/2020

26 września br. w Szkole Podstawowej im. Orła Białego w Biskupicach Ołobocznych odbyła się Gminna Inauguracja Roku Szkolnego połączona z uroczystością ślubowania pierwszoklasistów.

Mimo niesprzyjającej aury do szkoły przybyło wielu gości, w tym m.in. Burmistrz Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce Jerzy Łukasz Walczak, przewodniczący Rady Tadeusz Orzechowski wraz z zastępcą Renatą Nogaj, przewodniczący Komisji Oświaty, Kultury, Sportu, Zdrowia i Polityki Społecznej Wiktor Bęcki, kierownik Referatu Oświaty i Wychowania Daniel Mituła, sołtys wsi a zarazem radny powiatowy Mirosław Nowacki, dyrek-

torzy szkół z terenu gminy, poczty sztandarowe a także rodzice uczniów klasy pierwszej oraz społeczność szkolna.

Zebranych powitała dyrektor placówki Bożena Walczak. Zwracając się do najmłodszych życzyła im *samych miłych i pogodnych chwil w szkole, trwałych przyjaźni i wrażliwości na piękno otaczającego świata* oraz tego, by korzystali z ostatnich chwil dzieciństwa, bawiąc się mądrze i bezpiecznie.

Uroczystość uświetnił program artystyczny w wykonaniu uczniów – mali artyści słowem i piosenką wprowadzili zebranych w nastrój nauki, zabawy oraz radości płynącej z przebywania razem. Do występów dołączyło również jedenaścioro pierwszoklasistów, którzy w zabawny sposób przedstawili się gościom. Po udanym „egzaminie” nastąpiła uroczystość ślubowania oraz pasowania na ucznia. Do społeczności szkolnej dołączyli zatem: Lena, Nikodem, Patrycja, Maja, dwie Julie, Ola, Karol, Nadia, Mateusz i Zuzia. Dzieci otrzymały dyplomy oraz upominki. Po części oficjalnej udano się na poczęstunek.

Organizatorzy składają podziękowanie uczniom, rodzicom, Radzie Rodziców oraz Urzędowi Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce za wszelką pomoc w przygotowaniu i uświetnieniu uroczystości.



Dzień chłopca w gminnym żłobku

*W tym dniu szczególnym - września trzydziestego
Witamy serdecznie chłopaka każdego!
Dzisiaj święto Wasze, dzień prezentów, życzeń,
Innych przyjemności już nawet nie zliczę!*

W naszym żłobku od najmłodszych lat uczymy dzieci, aby pamiętały o ważnych uroczystościach w życiu rodzinnym oraz życiu żłobka. Dzień Chłopaka jest coroczną imprezą, na której najmłodszy zostają obdarowani zorganizowanym przez rodziców upominkiem. Ponadto każdy chłopiec otrzymał dyplom i odznakę "Super Chłopak".

We wszystkich grupach dzień ten był pełen wrażeń, radości, atrakcji i dobrej zabawy.

S. Choniawko, A. Juszcak



Dzięki akcji dzieci miały okazję nabyć umiejętności właściwego zachowania w sytuacjach zagrożenia

Ewakuacja w żłobku

30 września br. w naszym żłobku zostały przeprowadzone ćwiczenia ewakuacji pracowników i dzieci żłobka. Celem akcji było nabycie przez dzieci umiejętności właściwego zachowania w sytuacjach zagrożenia, zapoznanie ich z zasadami bezpiecznej ewakuacji, tj. szybkiej, zorganizowanej oraz pozbawionej elementów paniki.

Cała akcja przebiegła sprawnie i bez zakłóceń.

S. Choniawko,
A. Juszcak

Senatorskie wyróżnienie w konkursie „List do Taty” dla uczennicy z Kotowiecka

Uczennica Szkoły Podstawowej im. Janusza Korczaka w Kotowiecku, Wiktoria Korzeniewska, została wyróżniona w V. edycji konkursu „List do Taty” organizowanego przez Komisję Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej Senatu RP we współpracy z Fundacją im. św. Cyryla i Metodego.

Konkurs został skierowany do uczniów klas IV i V, którzy uczestniczyli w lekcji języka polskiego na temat rodziny i roli ojca. Chętni uczniowie napisali pracę pisemną – kim jest mój tata i co dla mnie znaczy. W etapie okręgowym ocenie zostało poddanych 138 prac uczniów z powiatów: kępińskiego,

krotoszyńskiego, ostrowskiego i ostrzeszowskiego. Wiktoria odebrała dyplom i nagrodę z rąk senatora Łukasza Mikołajczyka. Rozstrzygnięcie konkursu odbyło się w miłej atmosferze w jednej z ostrowskich restauracji.

Urszula Adrian



Kolorowy Dzień Przedszkolaka

20 września br. w oddziale przedszkolnym przy Szkole Podstawowej im. Polskich Noblistów w Nowych Skalmierzycach odbyła się uroczystość pn. „Kolorowy Dzień Przedszkolaka”.

Już od samego rana rodzice przyprowadzali dzieci w kolorowych ubraniach i kostiumach ich ulubionych postaci z bajek. Po śniadaniu wszyscy zebrali się w sali balowej, na której rozpoczęło się świętowanie wszystkich przedszkolaków pod przewodnictwem najstarszej grupy. Tego dnia nasze sale zamieniły się w: sportową, sensoryczno-ekologiczną i balową. Dla dzieci przygotowano mnóstwo atrakcji, w tym m.in. fotobudkę, kolorowe balony, pamiątkowe medale, wizytę Myszki Miki, która częstowała najmłodszych cukierkami.

Przed obiadem, pod eskortą policji na ulice Nowych Skalmierzyc wyruszył z placówki kolorowy korowód. Składał się on ze wszystkich grup: misiaczków, promyczków języków, słodziaków, pszczołek oraz biedronek. Ra-

dosne, uśmiechnięte buzie przedszkolaków pokazały, że był to wyjątkowy dzień, który zapadnie w pamięci na długo. Już dziś czekamy na kolejne świętowanie.



W świętowaniu wzięły udział wszystkie grupy



Projekt „Szkoła z Prawami Dziecka” w szkole podstawowej w Biskupicach Ołobocznych

Każde dziecko niezależnie od wyznania, koloru skóry czy narodowości ma swoje prawa, które zostały zapisane w Konwencji Praw Dziecka.

Aby uświadomić naszym uczniom czym są prawa dziecka, jakie osoby i instytucje są odpowiedzialne za gwarantowanie im ich praw oraz pokazanie uczniom, jak zapisy Konwencji o Prawach Dziecka przekładają się na ich codzienne życie, zaangażowaliśmy się w realizację projektu edukacyjne-



Uczestnicy projektu z pamiątkowymi dyplomami

go: „Szkoła z Prawami Dziecka”, którego organizatorem jest UNICEF.

W jego ramach w placówce zostały zrealizowane takie zadania jak: przeprowadzenie zajęć edukacyjnych we wszystkich klasach w oparciu o szkolny scenariusz zajęć „Prawa Dziecka” oraz specjalnie przygotowane przez UNICEF materiały, zawierające informacje merytoryczne, prezentację i film. W konkursie plastycznym uczniowie przedstawiali wybrane przez siebie prawa oraz tworzyli swoje klasowe kodeksy praw

dziecka. Ostatnim zadaniem było wybranie przez uczniów „Szeryfów Praw Dziecka”, czyli ludzi dbających w wyjątkowy sposób o najmłodszych. W gronie nagrodzonych znaleźli się: dyrektor szkoły Bożena Walczak, Beata Wągrowaska oraz Józef Domasik.

Na podsumowanie wszystkich działań szkoła w Biskupicach Ołobocznych została uhonorowana przez UNICEF zaświadczeniem „Szkoły z Prawami Dziecka”.



Podróże kształcą, a pszczelarstwo to coś więcej niż hobby, czyli wyjazdów pszczelarzy ciąg dalszy...

W dniach od 31 lipca do 4 sierpnia br. pszczelarze koła w Skalmierzcach, ich rodziny i sympatycy uczestniczyli w kolejnym, siódmym wyjeździe szkoleniowo-turystycznym. Miejscem docelowym były tym razem Karkonosze i Świeradów-Zdrój.

Głównym celem wyjazdu było nawiązanie współpracy z kołem pszczelarzy w Świeradowie-Zdroju, zwiedzanie zakładu producenta uli i ramek drewnianych – Ryszarda Sułkowskiego oraz wizyta w pasiece Ewy i Stanisława Idziejczaków w Lubomierzu. Dzięki uprzejmości prezesa koła i jednocześnie sekretarza Urzędu Miasta w Świeradowie-Zdroju Eugeniusza Grabasa uczestnicy zwiedzili Centrum Edukacji Ekologicznej „Izerska Łąka” i „Czarci Młyn”. Odbili niezwykłą podróż „od ziarenka do bochenka”, która rozpoczęła się w sali z oryginalnymi maszynami

młyńskimi z 1890 roku oraz repliką koła wodnego mierzącego ponad 6 metrów. Podczas zwiedzania wysłuchali dawnych historii o tym, jak produkowana była mąka, zobaczyli słynny zabytkowy piec chlebowy oraz przepiękną „Salę Biesiadną” wraz ze zdjęciami dawnej Czerniawy-Zdrój. Mogli także skosztować świeżo wypiekanego chleba ze smalcem i ogórkiem. Prelekcja dotycząca Gór Izerskich, ciemnego nieba oraz życia pszczół, odwzorowana na sklepieniu sali kinowej gwiazdą mapy nieba nad Górami Izerskimi były dopełnieniem wizyty. Co jeszcze znalazło się w progra-

mie wyjazdu? Program ciekawy, a w nim m.in. Zamek Książ w Wałbrzychu, Zamek Czocho w Leśnej, Muzeum Kargula i Pawlaka w Lubomierzu, Browar „Lwówek”, a w drodze powrotnej – Opactwo Cysterskie w Lubiążu i jedno z piękniejszych polskich miast – Wrocław. Atrakcją był jednodniowy wyjazd do odwiedzanej corocznie przez rzeszę turystów Pragi. Nie mniej atrakcyjny był Karpacz, wjazd na Kopę i wejście na najwyższy szczyt Karkonoszy i Sudetów – Śnieżkę.

Każde miejsce zrobiło niezwykle wrażenie na uczestnikach wyjazdu. W każdym miejscu, w którym byli podziwiali zabytki i urokliwe zakątki. Pogoda, jak zawsze, nie zawiodła. Wyjazd ambitny, trasa czasami wyczerpująca, ale wspaniałe miejsca i cudowne widoki dodawały wszystkim siły. To już siódma z kolei podróż, która dostarczyła wielu niezapomnianych wrażeń a także była promocją naszej gminy. Z pewnością to nie koniec – już planowane są kolejne. Jeszcze sporo zostało do obejrzenia i zwiedzania, nie tylko pasiek...

Organizatorzy wyjazdu





Wszystkie grupy uczestniczące w zabawie otrzymały nagrody

V Dzień Przedszkolaka na sportowo

28 września br. Stowarzyszenie Przyjaciół Jarzębinki w Nowych Skalmierzycach zaprosiło przedszkolaków wraz z rodzicami do wspólnej zabawy podczas „Dnia Przedszkolaka na sportowo”. Imprezie patronował Burmistrz Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce Jerzy Łukasz Walczak.

Do udziału zgłosiło się pięć drużyn – przedszkolacy z Publicznego Przedszkola nr 2 „Pod Kasztanami” w Nowych Skalmierzycach, Publicznego Przedszkola w Ociążu, oddziału przedszkolnego w Kotowiecku, Publicznego Przedszkola nr 13 w Ostrowie Wlkp. oraz współorganizatora przedsię-

wzięcia – Publicznego Przedszkola nr 1 „Jarzębinka” w Nowych Skalmierzycach.

Obecna na imprezie zastępca burmistrza Agnieszka Sipka oraz prezes stowarzyszenia Hanna Kubicka życzyły najmłodszym pięknych, sportowych emocji. Po defiladzie i prezentacji drużyn dzieci z wielką energią

przystąpiły do konkurencji. Do wykonania były m.in.: wyścigi w rzędach, sadzenie ziemniaków na czas, tor przeszkód, zręcznościowe łyżki, przewożenie piłki taczka czy kangurze skoki. Zadania dla najmłodszych były przeplatane konkurencjami dla rodziców, którzy pokazali swoim pociechom jak wspólnie potrafią się bawić i działać w drużynie z innymi. Wszystkie grupy uczestniczące w zabawie otrzymały nagrody, puchary, a przedszkolaki medale.

Przedsięwzięcie zostało dofinansowane ze środków gminnego budżetu w ramach zadania publicznego „Przedszkolaki z Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce lubią sport i ekologię”.

Ewelina Stachowicz - Zych



„Dzień Ziemniaka” w Śliwnikach

21 września na śliwnickich Zawadach odbył się zorganizowany przez sołectwo oraz Koło Gospodyń Wiejskich „Dzień Ziemniaka”.

Goście, wśród których był również Burmistrz Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce Jerzy Łukasz Walczak, skosztowali smaku popularnej wielkopolskiej „pyry”, podanej tradycyjnie w „mundurkach z gzikiem” oraz w postaci sałatki ziemniaczanej. Na biesiadników czekało jeszcze wiele innych przysmaków, w tym m.in.: zupa gulaszowa, kiełbaski i kaszanka z grilla, placek drożdżowy czy kompot z dyni.

W tym roku organizatorzy szczególnie pomyśleli o najmłodszych uczestnikach im. Podczas „Dnia Ziemniaka” nie zabrakło atrakcji dla najmłodszych

prezy. Pod okiem animatora, korzystając z wyjątkowo pięknej pogody, pociechy mogły w aktywny sposób uczestniczyć w zabawach, które przypadły im do gustu. Także i muzyka umilała czas – dzięki niej można było od razu wziąć się za spalanie dodatkowych kalorii, oddając się tanecznym przyjemnościom.



Członkinie Kola Gospodyń Wiejskich w Śliwnikach

Serdecznie dziękujemy organizatorom oraz sponsorom za ich zaangażowanie i trud włożony w organizację tegorocznego spotkania.



Rozpoczęcie roku szkolnego 2019/2020

Wykształcenie to dobro, którego nic nie jest w stanie nas pozbawić.
J. Menander

Rozpoczęcie roku szkolnego to ważny dzień w życiu każdego ucznia – taka uroczystość w Szkole Podstawowej im. Adama Mickiewicza w Skalmierzycach odbyła się 2 września 2019 roku.

Akademii zainaugurowała dyrektor Małgorzata Sulewska, która w krótkim

przemówieniu serdecznie powitała gości, grono pedagogiczne, radę rodziców, pracowników administracji i obsługi oraz uczniów wraz z ich rodzicami. Szczególne słowa skierowała do nieco stremowanych pierwszoklasistów. Obecna na imprezie

Zastępca Burmistrza Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce Agnieszka Sipka życzyła podopiecznym placówki owocnej i bezstresowej nauki, a nauczycielom wytrwałości w kształceniu młodych pokoleń.

Po przygotowanej przez dzieci części artystycznej miało miejsce otwarcie nowo przygotowanej sali lekcyjnej, która została wyremontowana i wyposażona dzięki funduszom pozyskanym w ramach programu Ministerstwa Edukacji „Szkolne Laboratoria”. Tego dnia do użytku oddano także nowoczesny plac zabaw dla najmłodszych.

Podczas inauguracji roku szkolnego miało miejsce otwarcie nowej sali i placu zabaw



KS Pogoń Nowe Skalmierzyce – podsumowanie września

Podsumowanie miesiąca września w drużynach seniorskich

IV LIGA WIELKOPOLSKA

Nasza IV-ligowa drużyna we wrześniu rozegrała pięć spotkań, z czego trzy wygrywa, a dwa przegrywa zdobywając 11 bramek, tracąc 7.

- 7 września mecz wyjazdowy Kotwica Kórnik – KS Pogoń Nowe Skalmierzyce 3:2. Bramki dla naszej drużyny zdobywali: Dawid Kuczyński x 2.
- 14 września mecz domowy KS Pogoń Nowe Skalmierzyce – Obra Kościan 3:2. Bramki dla naszej drużyny zdobywali: Mateusz Nogaj, Kacper Majerz, Dawid Kuczyński.
- 18 września mecz wyjazdowy KS Opatówek – KS Pogoń Nowe Skalmierzyce 0:2. Bramki dla naszej drużyny zdobyli: Paweł Korczak, Mateusz Nogaj.

- 21 września mecz domowy KS Pogoń Nowe Skalmierzyce – Warta Międzychód 4:0. Bramki dla naszej drużyny zdobywali: Adam Majewski, Dawid Kuczyński, Kacper Majerz, Marcin Lis.
- 28. Września mecz wyjazdowy Victoria Września – KS Pogoń Nowe Skalmierzyce 2:0

DRUGA DRUŻYNA, B KLASA, GRUPA 10

- 1 września mecz domowy KS Pogoń II Nowe Skalmierzyce – Orzeł Wysocko Wielkie 2:3. Bramki dla naszej drużyny zdobywali: Bartłomiej Mielcarek, Hubert Paluszczak.
- 8 września mecz wyjazdowy Piast II Kobylin - KS Pogoń Nowe Skalmierzyce

1:5. Bramki dla naszej drużyny zdobywali: Kacper Kołaczek, Dawid Szmania, Gracjan Malinowski, Hubert Paluszczak, Gracjan Kowalski.

- 15 września mecz domowy KS Pogoń Nowe Skalmierzyce – Czarni Wierzbno 3:1. Bramki dla naszej drużyny zdobywali: Kacper Kołaczek, Hubert Paluszczak, Dawid Rączka.
- 29 września mecz wyjazdowy CKS Zduny - KS Pogoń Nowe Skalmierzyce 3:1. Bramkę dla naszej drużyny zdobył: Michał Kasprzak

Nasza B-klasowa drużyna we wrześniu rozegrała cztery spotkania – dwa wygrywa i dwa przegrywa zdobywając 11 bramek, a tracąc 8.



TABELA IV LIGI PO ROZEGRANYCH 10 KOLEJKACH

M.	Drużyna	Ogółem							Dom					Wyjazd					Bezp.		
		M.	Pkt.	Z.	R.	P.	Bz.	Bs.	Z.	R.	P.	Bz.	Bs.	Z.	R.	P.	Bz.	Bs.	P.	Z-R-P	Br.
1.	LKS Gołuchów	10	22	7	1	2	19	9	4	1	0	14	3	3	0	2	5	6			
2.	Pogoń Nowe Skalmierzyce	10	21	7	0	3	31	15	6	0	1	27	10	1	0	2	4	5			
3.	Victoria Września	10	20	6	2	2	19	6	4	0	1	14	3	2	2	1	5	3			
4.	Victoria Ostrzeszów	10	19	6	1	3	20	10	5	1	1	18	6	1	0	2	2	4	6	2-0-0	7-1
5.	Tarnovia Tarnowo Podgórne	10	19	5	4	1	15	10	3	3	0	10	4	2	1	1	5	6	4	1-1-1	1-3
6.	Lubuszanin Trzcianka	10	19	5	4	1	25	11	2	2	0	15	3	3	2	1	10	8	2	0-2-0	2-2
7.	Stainer Polonia Leszno	10	19	5	4	1	24	10	3	1	0	14	3	2	3	1	10	7	1	0-1-0	2-2
8.	Unia Swarzędz	10	19	6	1	3	24	12	4	1	1	14	4	2	0	2	10	8	0	0-0-2	1-5
9.	Centra 1946 Ostrów Wlkp.	10	17	5	2	3	19	15	2	2	0	9	3	3	0	3	10	12			
10.	Kotwica Kórnik	10	17	5	2	3	23	20	3	0	2	11	9	2	2	1	12	11			
11.	Pogoń Lwówek	10	14	4	2	4	15	18	2	1	2	7	6	2	1	2	8	12			
12.	Obra 1912 Kościan	10	10	3	1	6	19	20	1	1	3	10	11	2	0	3	9	9			
13.	Warta Międzychód	10	10	2	4	4	13	16	2	2	2	10	7	0	2	2	3	9			
14.	Polonia Kępno	10	9	2	3	5	11	21	2	0	3	8	11	0	3	2	3	10			
15.	KS Opatówek	10	7	2	1	7	8	19	1	1	3	5	5	1	0	4	3	14			
16.	Ostrowia 1909 Ostrów Wielkopolski	10	6	2	0	8	16	23	0	0	3	2	8	2	0	5	14	15	3	1-0-0	5-2
17.	OTPS Winogrody Poznań	10	6	2	0	8	16	39	1	0	3	9	11	1	0	5	7	28	0	0-0-1	2-5
18.	Olimpia Koło	10	0	0	0	10	1	44	0	0	4	0	14	0	0	6	1	30			

TABELA B KLASY PO ROZEGRANYCH 5 KOLEJKACH

M.	Drużyna	Ogółem							Dom					Wyjazd					Bezp.		
		M.	Pkt.	Z.	R.	P.	Bz.	Bs.	Z.	R.	P.	Bz.	Bs.	Z.	R.	P.	Bz.	Bs.	P.	Z-R-P	Br.
1.	Tarchalanka Tarchały Wielkie	5	15	5	0	0	13	3	3	0	0	9	1	2	0	0	4	2			
2.	CKS Zduny	6	13	4	1	1	28	14	2	1	0	15	8	2	0	1	13	6	1	0-1-0	4-4
3.	Sulimirczyk Sulmierzyce	6	13	4	1	1	14	7	3	0	0	9	1	1	1	1	5	6	1	0-1-0	4-4
4.	Błysk Daniszyn	6	12	4	0	2	14	6	2	0	1	8	3	2	0	1	6	3			
5.	Pogoń II Nowe Skalmierzyce	5	9	3	0	2	17	9	1	0	1	5	4	2	0	1	12	5	3	1-0-0	3-1
6.	Czarni Wierzbno	5	9	3	0	2	17	12	2	0	0	11	3	1	0	2	6	9	0	0-0-1	1-3
7.	KUKS Zębców Ostrów Wlkp.	5	6	2	0	3	12	14	1	0	2	7	7	1	0	1	5	7			
8.	Orzeł Wysocko Wielkie	6	6	2	0	4	18	22	1	0	2	9	7	1	0	2	9	15			
9.	Wtórkowianka Wtorek	5	6	2	0	3	8	13	1	0	2	5	8	1	0	1	3	5			
10.	Sokół Chwaliszew	6	0	0	0	6	11	29	0	0	3	5	17	0	0	3	6	12			
11.	Piast II Kobylin	5	0	0	0	5	4	27	0	0	2	3	11	0	0	3	1	16			

Legion otwiera nowy sezon – I Turniej o Puchar Lata 2019

Zakończyły się wakacje i Parafialny Klub Sportowy Legion Św. Katarzyny Skalmierzyce wraca na parkiety nowego sezonu.

Startujemy w organizowanej przez drużynę Volley Raszków Amatorskiej Lidze Piłki Siatkowej oraz szykujemy się do wzięcia udziału w kilku zaprzyjaźnionych turniejach. W listopadzie organizujemy 1. edycję naszego klubowego turnieju, a w kwietniu 2020 r. 3. edycję turnieju o puchar burmistrza naszej gminy. W planach na ten sezon mamy również budowę drużyny Legion 50+ i ewentualne starty w rozgrywkach w tej kategorii.

15 września br. wystartowaliśmy w turnieju na otwarcie sezonu na naszym lokalnym terenie. Był to I Turniej o Puchar Lata zorganizowany w nowej hali sportowej szkoły podstawowej w Nowych Skalmierzycach przy ul. Okólnej. Jego organizatorem była drużyna z naszego terenu – Piękni i Bestia Ociąż, a wsparcia udzielił im: firma Młyn z Ostrowa Wlkp., Urząd Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce oraz sołectwo Śliwniki. W rozgrywkach wzięło udział osiem drużyn – sześć z terenu naszej gminy: OSP Boczków, OSP Gostyczyna, OSP Skalmierzyce, 1. Legion Św. Katarzyny, Legion 50+ z naszego klubu i Piękni i Bestia Ociąż a także z Ostrowa Wlkp. „Przyjaciele z Boiska” oraz Kalisza „Drink Team Kalisz”.

W tych inauguracyjnych nowy sezon piłki

siatkowej rozgrywkach powiało wielkim optymizmem, ponieważ wystartowało w nim sześć drużyn z naszej gminy.

Chwała organizatorom, że udało się zmobilizować trzy drużyny od naszych lokalnych jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych. Cieszy mnie również to, że nie jesteśmy jako klub sami, że powstają nowe drużyny. Chyba udało nam się zarazić i zmobilizować inne grupy



do zorganizowania się oraz przystąpienia do uprawiania i rywalizacji w pięknej dyscyplinie sportu, jaką jest piłka siatkowa. Turniej został bardzo dobrze przygotowany – organizator wraz ze sponsorami zadbali o fajny kli-



mat, nagrody dla triumfatorów oraz pamiątki dla wszystkich uczestników turnieju.

Zawody zostały przeprowadzone w dwóch etapach: w pierwszym rozegrano mecze „każdy z każdym” w dwóch grupach i wyłoniono pary półfinałowe, z których zwycięzcy zagrali o 1. miejsce, a przegrani o 3. Mecze drugiej fazy ukształtowały końcową tabelę zawodów, która przedstawia się następująco:

1. miejsce – 1. Legion Św. Katarzyny Skalmierzyce,
2. miejsce – Drink Team Kalisz,
3. miejsce – Przyjaciele z Boiska Ostrów Wlkp.,
4. miejsce – Piękni i Bestia Ociąż.

Udanie więc odpaliliśmy nowy sezon turniejowy i mam nadzieję, że uda nam się zrealizować nasze ambitne plany i osiągnąć satysfakcjonujące zarówno wyniki sportowe, jak i inne cele statutowe klubu.

Z siatkarskim pozdrowieniem,
Stanisław Zbyszek Gziet

Nagroda dla Bartosza Przegiendy

15 września br. Bartosz Przegienda otrzymał nagrodę od Przewodniczącego Sejmowej Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Ireneusza Rasia, potwierdzenie zdobytych tytułów na Mistrzostwach Świata w Brazylii oraz powołanie do Kadry Narodowej PFT na rok 2019/2020.





Burmistrz Gminy i Miasta Nowe Skalmierzyce
Jerzy Łukasz Walczak zaprasza na wydarzenia
z okazji

Narodowego Święta Niepodległości

11 listopada

10.00

Turniej Szachowy z okazji Dnia Niepodległości
(sala sesyjna - Stadion M-G)

/Miejsko-Gminny UKS Pogoń/

11.45

złożenie wiązanki kwiatów
przy tablicy upamiętniającej 100-lecie
odzyskania niepodległości (ul. 3 Maja 32)

12.00

Uroczysta Msza Św. w intencji Ojczyzny
z udziałem pocztów sztandarowych,
Chóru pw. św. Grzegorza i Miejsko-Gminnej
Orkiestry Dętej przy OSP Skalmierzyce
(kościół pw. Bożego Ciała)

15.30

Rajd Nordic Walking. Trasa 5 km,
po rajdzie gorący positek.
Uczestnictwo bezpłatne! (Śliwniki Zawady)

/Stowarzyszenie Eudajmonia/

17.00

Najpiękniejsze piosenki południowej Europy
z okazji rocznicy odzyskania niepodległości
(Stare Kino) */Chór pw. św. Grzegorza/*

